

Ultimátum Orbánnak

2018 február 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hát... azért ehhez Pet?finek lett volna egy-két szava.

Ultimátumot adott Orbán Vikornak a Független Diákszemélyiségügyi Bizottság vezetője: ha a kormányf? február 7-ig nem tárgyal velük, b? két héttel rá nagyon demokratikus irgum-burgum lesz. A libbal világ szerint ez nagyszer?, ilyen h?s fiatalok nélkül 1848. március 15-éb?l sem lett volna semmi. Hát... azért ehhez Pet?finek lett volna egy-két szava.

Pet?fi Sándor érdekl?dve nézett körbe. Az emberrel az ilyesmi óhatatlanul el?fordul, ha egyszer csak feltámad holtából. A költ?t ez önmagában nem lepte meg. Egyrészt eleve is volt benne némi érdekl?dés a természetfölötti iránt. Másrészt meg – lássuk be – a zsenik zöméhez hasonlóan hiú is volt: úgy vélte, az örökkévalóságnak teremt?dött. És ebben tökéletesen igaza volt.

Pet?fi így – túllépve a feltámadás tényén – inkább a pillanatnyi dátum és a helyszín iránt próbált tájékozódni. Utóbbira viszonylag gyorsan rájött, ugyanis körülötte kissé furcsán törték a magyart, de hát Pest 1848-ban is sajátos jelensége volt az országnak. Az id?pontra egy eldobott röplapból következtetett, amely [diákmegmozdulásra](#) csábította.

A nagy költ? forradalmárnak tartotta magát, így kíváncsivá tette a dolog. Milyenek is ezek a pesti ifjak halála után... hány évvel is? Na, igen, ez a keltezés nem rémlett most kristálytisztán. De majd kideríti. Diákok, ifjú tündökl? elmék közé megy, csak tudják.

Rövid útbaigazítás után el is jutott az Emberi Er?források Minisztériuma elé. A fiatalok az épület el?tt tömörültek vagy tucatnyian – gondolta, szóba elegyedik velük. Pláne, ha már – az írás szerint – ennyien képesek egy egész diákszemélyiségügyi Bizottságot alkotni!

Odalépett egy ifjú hölgyhöz, és illedelmesen bemutatkozott: Pet?fi Sándor vagyok. Majd a lány értetlenségét látva csendes szerénységgel hozzátette: a költ?. Erre végre értelem csillant a szemekben: „Költ?? Akkor Te biztos ismered Rékasi Ziggyt?l Szerintem, ha eljön, utána b?ven beférsz a m?sorba. Majd szólok a kommunikációs koordinátornak.” Ezután okostelefonjáról bejátszott két eredeti Ziggyt, ahol a m?vész saját szerzeményeit adta el?.

Pet?fit a mobil nem lepte meg, logikus volt, hogy a technika fejl?dik. A hazai költészet ilyen ív? fejlődésére azonban nem számított. Kissé örült is, hogy Vasvári vagy Jókai nincsenek mellette, mindketten hamar felkapták a vizet. De hagyjuk is, nyilván változnak az id?k, arra volt inkább kíváncsi, hogy mit akar 2018-ban a magyar ifjúság.

A leányzó erre azt a tömör választ adta, hogy rühelli a tornaórákat, a hülye történelmi dátumokról nem is beszélve. T?le ne kérdezze senki, hogy ki mikor született, mikor halt meg, ennek semmi jelent?sége a mai világban. Ott van például az az Ady, bonyolult is, meg kit érdekel, hogy Segesvárról vagy Barguzinból szelfizett utoljára?l Pet?fi neve szemlátomást még mindig nem ugrott be neki...

Egy odalép?, láthatóan a vezérek közé tartozó nyakkend?s fiatalember ezt kiegészítette azzal, hogy nulladik órát sem akarnak, és túl vannak terhelve. Pet?finek ezt a terheltség-dolgot nem kellett különösebben bizonygatnia, mivel hirtelen nekiállt tapsolni és üvölni: „Ki nem ugrál; Balog Zoltán, hej, hej!”

A költ?nek közben kezébe nyomtak egy szórólapot, amely a diákság 12 követelését foglalta magában. Pet?fi elmerengett: hát igen, mégsem harcoltak hiába, a 12 pont emléke ma is él. Aztán elolvasta a követeléseket... Ebb?l azonnal három dolog lett nyilvánvaló.

Egy: a harcos pesti diákság vezérei nem akarnak tanulni.

Kett?: a harcos pesti diákság vezérei mindenkinél okosabbnak tartják magukat.

Három: mégiscsak jobb lett volna, ha Vasvári és Jókai is feltámad sétapálcáikkal, hogy szabadon kifejtthessék bíráló véleményüket az itt tiltakozó „kritikus elmékkel” kapcsolatban. S?t, még a híresen türelmes Arany is hozzászólt volna „némi éllel” az üggyhöz, természetesen szem el?tt tartva a diákszemélyiségügyi Bizottság nemes eszméjét.

Pet?fi még mindig döbbenetben állt, amikor két, attraktívan ronda napszemüveges ifjú megütögette a vállát, és kérdezték, hogy ? tényleg Az a Pet?fi-e? A költ? végre elmosolyodott: még nincs minden veszve. A fiatalok erre azt kérték, hogy érintettként döntse el egy vitájukat.

Pet?fi saját korából ismerte ezeket a kérdéseket, a Pilvaxban is többször faggatták, hogy ebben vagy abban a versében mit akart mondani. Aztán persze mindig jobban tudták nála... De hát rendben, áll a költészetkedvel? diákság rendelkezésére. Tehát, mi a kérdés?

A kérdés az volt, hogy a tíz-, avagy a húszforintos érmén volt-e rajta annak idején a képe? – mert a ku..a G megint lefagyott.

Pet?fi er?sen elgondolkozott rajta, hogy ebben a korban vajon mi a közrendészeti díja, ha valakit nagyon felpofoz az utcán. Aztán inkább hagyta az egészet a csudába, úgy érezte, egyel?re hanyagolja ezt a feltámadás-ügyet, a halhatatlanságban jobb a társaság...

Máté T. Gyula - <https://matete.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló